

Винахід відноситься до ветеринарної паразитології, а саме до ветеринарної гельмінтології і може бути використаний для виявлення личинок дирофілярій з метою постановки зажиттєвого діагнозу та визначення інтенсивності інвазії. Може бути використаний для визначення екстенсефективності та інтенсефективності антгельмінтиків, які застосовуються при дирофіляріозі собак.

В гельмінтології відомий спосіб зажиттєвої діагностики дирофіляріозу собак за Штаублі, дещо змінений Т.І.Поповою, що включає змішування 3-4мл венозної крові з 3-5 або 10 кратною кількістю 3%-ного розчину оцтової кислоти, центрифугування суміші, зливання надосадової рідини та мікроскопічне дослідження осаду на предметному склі. (Котельников Г.А. Диагностика гельминтозов животных. - М., «Колос». - 1974. - С.87).

Відомий спосіб зажиттєвої діагностики дирофіляріозу собак за Кноттом в модифікації Маркелла і Bore (1965), що включає змішування 2мл периферичної крові в центрифугальній пробірці з 10мл 1%-вого розчину оцтової кислоти, центрифугування 2 хвилини при 1500 обертів на хвилину, зливання верхнього шару рідини та мікроскопічне дослідження осаду на предметному склі, (Котельников Г.А. Диагностика гельминтозов животных, - М., «Колос». - 1974, - С.88).

Відомі способи недостатньо ефективні за рахунок того, що личинки дирофілярій світлого кольору, прозорі, під дією оцтової кислоти вони гинуть та деформуються, це знижує достовірність їх виявлення та визначення інтенсивності інвазії.

Найбільш близьким до запропонованого є спосіб зажиттєвої діагностики дирофіляріозу собак за модифікацією Кнотта (1965), що включає змішування 1мл периферичної крові у пробірці з 10мл 2%-ного розчину формаліну, центрифугування 5-8 хвилин при 1500 обертів на хвилину, зливання надосадової рідини, додавання до осаду рівного по об'єму метиленового синього в розведенні 1:1000 та мікроскопічне дослідження осаду на предметному склі. (Котельников Г.А. Диагностика гельминтозов животных. - М., «Колос». - 1974. - С.88).

Однак, відомий спосіб недостатньо ефективний за рахунок деформації личинок дирофілярій під дією 2%-ного розчину формаліну. Спосіб не забезпечує ефективного визначення інтенсивності інвазії, так як метиленовий синій, яким фарбуються личинки у світло-синій колір, через 5-6 днів зникає. Крім того формалін є токсичною для дослідника речовиною.

В основу винаходу поставлена задача створити спосіб зажиттєвої діагностики дирофіляріозу собак шляхом удосконалення відомого способу, забезпечити достовірність дослідження морфологічних особливостей личинок гельмінтів, добитися підвищення ефективності зажиттєвої діагностики.

Поставлену задачу вирішують створенням способу зажиттєвої діагностики дирофіляріозу собак, що включає змішування стабілізованої периферичної крові з генціанвіолетом і дистильованою водою та мікроскопічне дослідження, який, згідно винаходу, відрізняється тим, що в якості фарби використовують генціанвіолет.

Запропонований спосіб здійснюється таким чином:

Відбирають 1мл периферичної крові у пробірку зі стабілізатором (трилон Б) змішують з рівним по об'єму 0,1%-ним розчином генціанвіолету і додають 8мл дистильованої води. Суміш центрифугують 5 хвилин при 1500 обертів на хвилину. Надосадову рідину зливають, залишаючи 0,5мл осаду, який переносять на предметне скло для мікроскопії.

Використання генціанвіолету, для фарбування личинок дирофілярій, і дистильованої води для гемолізу еритроцитів, дозволяє виявити пофарбованих у рожевий колір личинок дирофілярій і подовжити тривалість мікроскопічного дослідження матеріалу до 10 днів, що дає змогу ретельно дослідити морфологічні особливості їх та сприяє підвищенню ефективності зажиттєвої діагностики.